

Natura – de ce e treaba fiecăruia dintre noi să o protejăm

În marile orașe, natura este un lux: un peisaj frumos, un loc de plimbare – în restul țării, e un subiect pentru ecologiști. Realitatea este că natura este infrastructura invizibilă care ne ține viața și economia în picioare. Când solul se degradează, recolte scad. Când pădurile dispar, apar viiturile și plătim reparații. Când aerul devine greu de respirat, crește numărul bolnavilor și costurile medicale devin mare parte din bugetul unei gospodării.

Mulți dintre noi ne dorim drumuri mai bune, sate și orașe moderne și agricultură care aduce bani. Pare că natura poate fi sacrificată pentru „progres”. Agricultura intensivă

aduce profit rapid, dar dacă solul e secătuit, câștigul de azi devine pierderea de mâine. La fel, betonul fără spații verzi înseamnă cartiere care fierb vara și devin insuportabile.

Adevărul este că, fără un mediu sănătos, nici confortul, nici banii nu vor rezista pe termen lung.

De ce? Pentru că natura nu este decor, ci fundația pe care stă economia noastră.

Natura nu cere nimic, dar oferă totul: hrană, apă, aer, protecție. Dacă o ignorăm, factura nu vine la „ecologiști”, ci la fiecare dintre noi – în prețuri mai mari, în sănătate șubredă, în drumuri și

case distruse.

Administrația Națională de Meteorologie arată clar: România se încălzește. Secetele din ultimii ani au redus producția de porumb și grâu cu peste 10%. Costurile pentru irigații cresc, iar fermierii ajung să cheltuie mai mult decât câștigă. În același timp, ploile torențiale rup drumuri, inundă gospodăriile și obligă autoritățile să bage bani în reparații în loc de dezvoltare.

Nu e vorba de „schimbări climatice abstracte”, ci de bani pierduți, terenuri compromise și facturi mai mari.

Natura nu este un lux. Este asigurarea noastră de viață.

Protejarea naturii nu înseamnă să ne întoarcem în trecut sau să renunțăm la confort. Înseamnă să fim mai inteligenți în felul în care folosim resursele. Protejarea naturii nu este o poveste frumoasă, ci cea mai sigură investiție pentru un trai mai bun. Dacă vrem stabilitate, siguranță și prosperitate, trebuie să avem grijă de ea acum. A proteja natura înseamnă, de fapt, a-ți proteja buzunarul. Un sol sănătos, bogat în materie organică, cu un management inteligent poate da producții stabile fără cheltuieli uriașe pe îngrășăminte. O pădure la marginea satului nu e doar „frumos, că e verde”, ci un scut împotriva viiturilor care pot lua casele sau chiar și vieți omenești. Zonele verzi din intravilan nu sunt „pajiști inutile”, ci aparate naturale de aer condiționat care reduc costurile facturilor la răcire.

Protejarea naturii nu înseamnă să renunțăm la confort sau

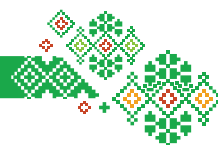
la modernizare. Înseamnă să construim pe termen lung: drumuri care nu se prăbușesc la prima ploaie, culturi care nu ard la primul val de căldură, case în care putem trăi fără facturi imposibile și o economie locală care nu arde resursele pe termen scurt ca să sufere pe termen lung.

Natura – cel mai bun partener de afaceri

Mulți oameni privesc cu neîncredere discuțiile despre „schimbări climatice”. Și totuși, realitatea din teren vorbește singură: recolte pierdute din cauza secetei, facturile mai mari la irigații, drumurile distruse de inundații, alimentele care se scumpesc. Nu e vorba de teorii, ci de bani pierduți și de muncă irosită.

Agricultura intensivă, fără o grijă minimă pentru sol și apă, ajunge să se întoarcă împotriva fermierului. Un pământ exploatat fără pauză produce bine câțiva ani, dar apoi crapă, se sărăcește și cere tot mai multe investiții în fertilizanți și pesticide. În schimb, acolo unde se menține o minimă rotație a culturilor, unde se protejează fâșiile de pădure sau pajiștile, costurile scad și randamentul pe termen lung crește.

Nu trebuie să „crezi” în schimbări climatice ca să vezi beneficiile. E suficient să privești la câți bani pierdem când natura este tratată doar ca o resursă de exploatat. Protejând-o, nu facem un gest simbolic – facem cea mai bună investiție pentru buzunarul nostru și pentru siguranța zilnică a familiei.

O curte de școală vie: natura, cel mai bun profesor

Fiecare dintre noi își amintește probabil un colț verde din copilărie – un pom sub care stătea la povești, o tufă de zmeură descoperită întâmplător sau iarba înaltă unde se ascundea la joacă. Astfel de locuri au fost, fără să știm atunci, primele noastre „săli de clasă în aer liber”.

De aceea, atunci când vorbim despre curtea școlii de azi, merită să ne gândim: cum ar fi dacă și copiii noștri ar putea învăța direct din natură, chiar lângă clase? Un model de curte școlară prietenoasă nu înseamnă asfalt și betoane, ci un spațiu viu, care inspiră și educă:

- **Pajiști cu flori, musai cu specii locale** – un paradis pentru albine și fluturi, dar și un laborator viu pentru lecțiile de științe.
- **Alei din materiale naturale** – lemn sau piatră, care se potrivesc cu peisajul și sunt ușor de întreținut.
- **Colțuri tematice** – o grădină de plante aromatice, pomi fructiferi, locuri de observat păsările sau insectele.
- **Zone senzoriale** – unde copiii pot atinge scoarța arborilor, mirosi plantele sau asculta cântecul greierilor.

Astfel de curți se nasc prin implicarea comunității: părinți, bunici, fermieri și meșteri pot contribui cu semințe, puieți, băncuțe din lemn ori sfaturi practice. Copiii cresc altfel atunci când simt că natura e aproape și că ei, la rândul lor, au un rol în a o îngriji.

Un exemplu concret că acest lucru este posibil se găsește deja la Angofa, unde au fost amenajate cinci stații de interpretare a naturii, prin proiectul „Educație cu vedere la natură”, finanțat de MOL România și Fundația pentru Parteneriat, prin programul Spații Verzi.

Aici, copiii pot descoperi flora, fauna și cerul prin experiențe practice, interactive și pline de imaginație. Tabăra organizată în luna iulie, sub titlul „Micii ambasadori ai naturii” a arătat că o curte sau un spațiu educațional în aer liber poate deveni un ade-vărat catalizator: cei mici învață să iubească natura, iar comunitățile prind curaj să o protejeze.

O lecție de matematică poate fi ținută la umbra unui nuc, o oră de desen lângă o tufă de măceș, iar ecologia se învață mai bine urmărind furnicile decât dintr-o schemă din manual.

Curtea școlii poate fi mai mult decât un spațiu de recreație: poate deveni prima stație de interpretare a naturii din fiecare sat – un loc unde copiii descoperă peisajul cu toate simțurile și învață, pas cu pas, respectul pentru resursele din jurul lor.

Natura are răbdare să ne fie profesor. Tot ce trebuie să facem este să o lăsăm să rămână vie în curțile noastre.

Povești înregistrate la Biertan – copiii dau glas imaginației lor

La sfârșitul lunii iulie, Biertanul a devenit un loc al imaginației și creativității. Douăzeci de copii, cu vârste între 8 și 14 ani, au participat la o tabără de zi unde și-au descoperit vocea interioară și și-au transformat poveștile în experiențe artistice.

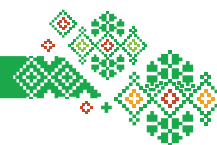
Timp de o săptămână, în fiecare zi între orele 11:00 și 16:00, copiii au explorat ateliere de scriere creativă, ilustrație de carte, jocuri de autocunoaștere și exerciții de dezvoltare personală. Dincolo de joacă, miza a fost una serioasă: fiecare grupă a construit o poveste, iar textele rezultate s-au transformat în audiobook-uri.

Pentru a da viață narațiunilor, actrița Ioana Flora a lucrat cu elevii la interpretare, iar vocile lor au fost înregistrate cu echipament profesionist de podcast. Ilustrațiile poveștilor au fost realizate chiar de participanți, care au transpus în culori și forme cele mai importante scene – fie prin desen, pictură sau figurine de plastilină.

Rezultatul final a fost prezentat comunității locale, părinților și reprezentanților autorităților partenere. Evenimentul a fost completat de un spectacol de magie oferit de magicianul Teo, care le-a înmănat copiilor diplome, cărți și rucsacuri cu rechizite pentru noul an școlar.

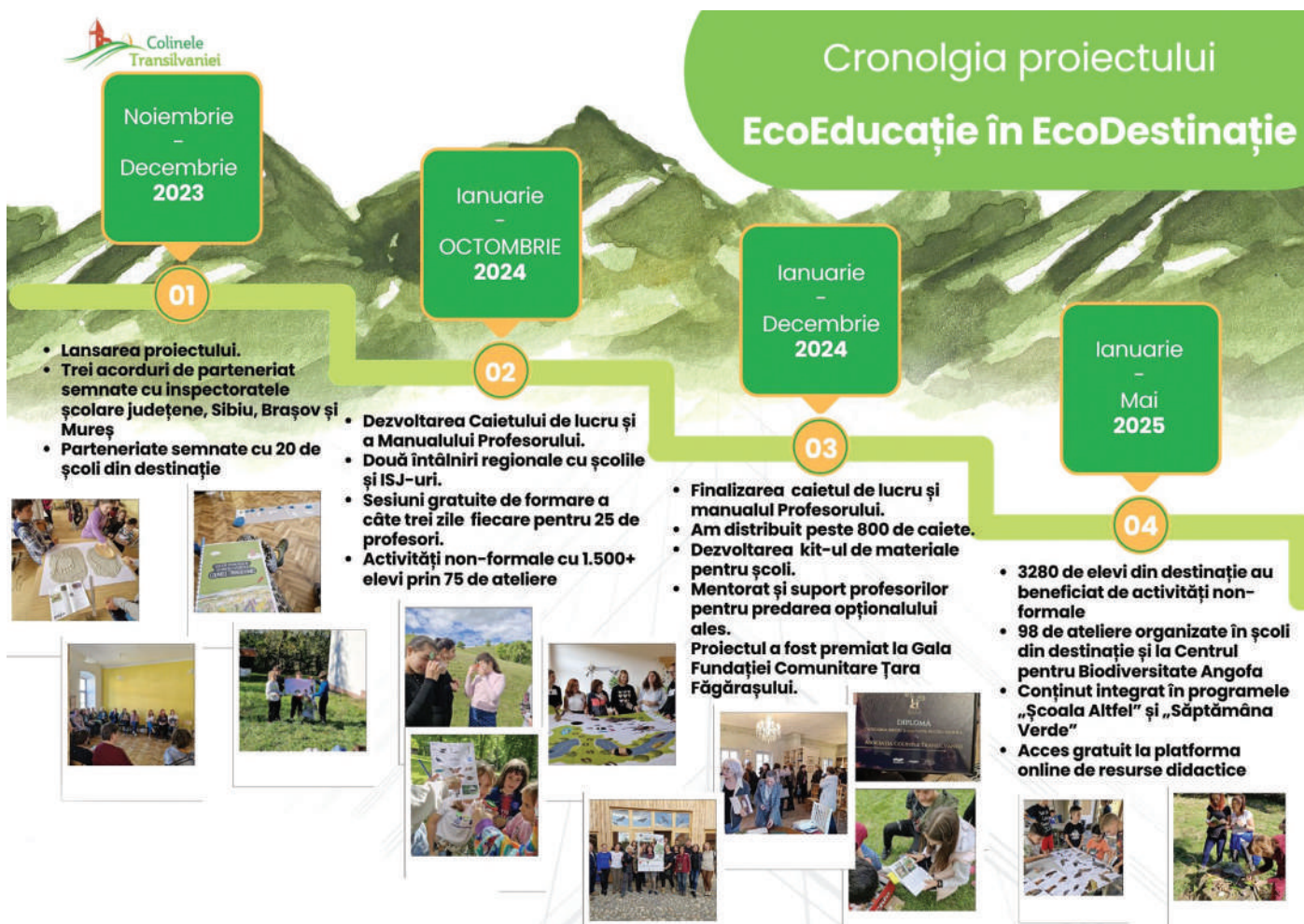
Tabăra „Povești înregistrate” a arătat că educația prin cultură nu este un concept abstract, ci o practică ce aduce beneficii concrete: dezvoltă imaginația, încurajează munca în echipă și îi face pe copii să privească altfel învățarea.

Proiectul a fost organizat de The L Studio Film, cu sprijinul Administrației Fondului Cultural Național (AFCN), în sesiunea I/2024, aria „Educație prin cultură”. Managerul proiectului este Anelise Sălan.

„Ecoeducație în Ecodestinație” – lecții de viitor în Colinele Transilvaniei

Proiectul „Ecoeducație în Ecodestinație”, parte a programului *Educație ecoturistică – dezvoltare economică durabilă prin ecoturism*, se apropie de final. Lansat cu scopul de a responsabiliza tinerii față de mediu, patrimoniu și comunitate, proiectul și-a propus să scoată sala de clasă în mijlocul naturii și al tradițiilor vii din Colinele Transilvaniei.

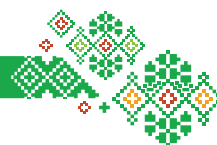
Punctul de plecare a fost opționalul „Educație pentru Peisaj”, acreditat prin programul CRED și adaptat la realitățile zonei. După un turneu de promovare în județele Sibiu, Brașov și Mureș, au fost încheiate parteneriate cu 20 de școli din 18 localități. Astfel, opționalul a intrat în programa anului școlar 2024–2025, fiind sprijinit de un manual pentru profesori și un caiet de lucru pentru elevi – peste 800 de exemplare tipărite cu aportul unor experți recunoscuți în educație.

Rezultatele vorbesc de la sine: 3.280 de elevi implicați în 98 de ateliere non-formale, două cursuri de formare pentru 25 de pro-

fesori, rucsacuri cu materiale educaționale distribuite școlilor și acces la resurse precum Centrul pentru Biodiversitate Angofa, unde s-au desfășurat săptămâni verzi și excursii tematice. Comunicarea constantă prin grupuri dedicate și colaborarea cu inițiative precum Fondul Științescu au amplificat impactul proiectului și în afara rețelei inițiale.

Chiar dacă termenul oficial de încheiere este octombrie 2025, „Ecoeducație în Ecodestinație” a devenit deja un mecanism viu de colaborare între școli, profesori, comunități și natură. Dincolo de statistici și manuale, proiectul lasă în urmă un model educațional durabil, în care copiii învață nu doar despre ecologie, ci și despre responsabilitate și apartenență.

În Colinele Transilvaniei, educația conectată la mediu s-a dovedit mai mult decât o disciplină. Este o investiție în viitorul comun al unei comunități care a înțeles că natura poate fi cea mai bună sală de clasă.

Centrul pentru Biodiversitate Angofa Inima Educației pentru Natură în ecodestinația Colinele Transilvaniei

sau apă curentă, dar alimentat cu energie solară și soluții ecologice, ceea ce îi oferă o conexiune autentică cu natura și un model de trai sustenabil.

O școală vie, în mijlocul naturii

Astăzi, Angofa se pregătește să devină și un centru educațional interactiv și experiențial, destinat elevilor și profesorilor din destinația de ecoturism Colinele Transilvaniei și din regiunile învecinate pentru a-i apropia de natură și de valoarea peisajelor tradiționale transilvănene.

Școala va deveni o veritabilă resursă pentru educația ecologică și pentru înțelegerea profundă a patrimoniului natural și cultural al regiunii. Acest lucru este posibil datorită unor proiecte precum „Angofa – școală pentru natură”, inițiat de Fundația ADEPT cu sprijinul The Marcela Trust și continuat prin programele MKBT – Revitalizarea patrimoniului latent (susținut de Fundația Româno-Americană) și Educație cu vedere la natură, finanțat prin programul Spații Verzi, de către MOL România și Fundația pentru Parteneriat și implementate de Asociația Colinele Transilvaniei.

Elevii din ciclul primar, gimnazial și liceal pot învăța aici despre legătura dintre oameni, natură și biodiversitate, direct în teren, prin activități de educație non-formală. Este crucial ca noile generații să înțeleagă importanța protejării naturii locale, pentru ca aceste peisaje și ecosisteme unice să fie păstrate și puse în valoare pe termen lung. Centrul sprijină deja și va continua să sprijine și cadrele didactice, prin formare și materiale educaționale adaptate, mai ales în cadrul programelor de tip „Școala Altfel” și „Săptămâna Verde”.

Conservare, educație și economie locală

Angofa nu înseamnă doar educație. Este și locul unde Fundația ADEPT dezvoltă un model funcțional de agricultură prietenoasă cu natura, combinând protecția biodiversității cu sprijinirea economiei locale. Printr-un parteneriat cooperativ, fermierii din zonă administrează 500 de hectare de teren, aplicând practici agricole durabile, tradiționale și adaptate conservării habitatelor. În fiecare an, fermieri locali beneficiază de instruire în managementul favorabil naturii și în promovarea produselor locale cu valoare naturală. Pentru a face natura mai accesibilă și mai ușor de înțeles pentru vizitatori, în zonă au fost amenajate trasee interpretative, panouri informative și o aplicație mobilă dedicată biodiversității din Angofa.

Angofa – un model pentru viitor

Prin tot ceea ce înseamnă – educație, conservare, comunitate, istorie și inovație – Centrul de Biodiversitate Angofa devine un model viu de dezvoltare durabilă în inima destinației de ecoturism Colinele Transilvaniei. O școală pentru natură, un laborator pentru biodiversitate, o speranță pentru comunitățile rurale.

Angofa va fi locul unde natura predă lecții pentru viitor.

Centrul pentru Biodiversitate Angofa, cunoscut și sub numele de Angofa Wildlife Centre, a fost înființat în 2020 și a devenit rapid un hub pentru biologi, cercetători și studenți din întreaga lume, atrași de biodiversitatea remarcabilă a sitului Natura 2000 Târnava Mare.

În doar câțiva ani, peste 3.000 de vizitatori au petrecut lunile de vară în Angofa, studiind, observând și documentând viața sălbatică din zonă — sau pur și simplu bucurându-se de liniștea și peisajele impresionante.

Dar de ce Angofa? Răspunsul se află în istoria acestui fost cătun românesc. În perioada comunistă, satul a fost abandonat în urma politicii de sistematizare, autoritățile considerând că nu merită investiții în infrastructură. Oamenii au fost nevoiți să plece, iar multe case au fost demontate și remontate la doar câțiva kilometri, în Sighișoara. Din cele 83 de gospodării de odinioară, mai rămân doar două și vechea școală.

În 2016, Fundația ADEPT Transilvania a achiziționat clădirea școlii care datează din 1925, conștientă de potențialul ei simbolic și educativ. Această achiziție a fost prima cărămidă a unei reconstrucții care dă un nou sens locului. De atunci, Angofa a început să prindă din nou viață.

Astăzi, centrul funcționează „off-grid”: fără rețea de electricitate

Schimbările climatice bat la poarta fiecărei ferme. Cum ne adaptăm în Colinele Transilvaniei?

Fermierii din Transilvania și din alte regiuni montane au început să simtă tot mai des pe pielea lor efectele schimbărilor climatice: secete prelungite, valuri de căldură, noi dăunători și boli care apar mai devreme și mai agresiv. Un sondaj recent realizat de WWF România (octombrie-decembrie 2024) arată că seceta este principala îngrijorare pentru agricultori, urmată de caniculă și de atacurile tot mai frecvente ale dăunătorilor.

Mulți dintre fermieri au raportat pierderi importante: scăderi de 20-50% la porumb și cartofi, fructe care se coc prea repede sau nu mai pot fi păstrate peste iarnă, fânețe arse de soare care nu mai oferă nutreț suficient pentru animale. În unele sate, fântâni-le și pâraiele au secat, iar oamenii au fost nevoiți să care zilnic apă cu tractorul pentru vite.

Totuși, în fața acestor încercări, fermierii nu au stat pe loc. Mulți au început să adopte măsuri de adaptare, dintre care amintim:

- Mulcirea solului cu resturi vegetale sau folie biodegradabilă, pentru a păstra umiditatea.
- Plantarea de perdele de protecție și menținerea gardurilor vii, care reduc efectele vântului și mențin biodiversitatea.
- Irigarea prin picurare și colectarea apei de ploaie în rezervoare.
- Diversificarea producției – unii fermieri mută culturile sensibile în solarii, alții combină creșterea animalelor cu pomicultura și legumicultura pentru a-și asigura mai multe surse de venit.
- Soluții naturale pentru dăunători, precum folosirea rațelor împotriva limacșilor sau stropirea cu macerate din plante.

Un mesaj comun al fermierilor mici și mijlocii este dorința **de a fi sprijiniți și informați mai bine**. Mulți spun că nu știu ce practici prietenoase cu natura ar putea aplica fără costuri mari și simt lipsa unor servicii publice de consiliere agricolă. În același timp, recunosc că viitorul agriculturii depinde de un echilibru mai bun între producție și protejarea mediului.

Agricultura viitorului în Transilvania nu trebuie să fie o cursă după producții record, ci o agricultură rezilientă, care merge mână în mână cu natura. Schimbările climatice nu mai sunt un subiect de conferință, ci o realitate de zi cu zi. Și tocmai pentru că fermierii sunt în prima linie, vocea lor trebuie să fie mai puternică.

Ce putem face, concret, în fermele din Coline?

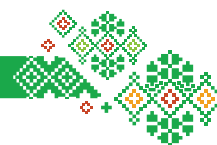
- 1. Să păstrăm și să folosim soiurile locale** – mai rezistente și adaptate climei zonei.
- 2. Să investim în apă** – puțuri, colectarea ploi, sisteme de irigare eficiente.
- 3. Să ne asociem** – pentru a vinde mai bine, pentru a cumpăra inputuri la prețuri mai mici și pentru a avea o voce comună în fața autorităților.
- 4. Să învățăm unii de la alții** – schimburile de experiență între ferme dau rezultate mai rapide decât manualele.
- 5. Să cerem autorităților centre de colectare și procesare la nivel local**, care să ne ajute să valorificăm mai bine producția.

Exemple de bune practici agricole:

Prezența unor zone umede în proximitatea unui teren agricol sau pe o anumită suprafață a terenului agricol aduce beneficii importante precum îmbunătățirea calității apei, reducerea riscurilor la inundații (prin preluarea undei de viitură, a excesului de apă), stocarea carbonului, menținerea/refacerea fertilității solului, refacerea apei din sol, sinteza/reciclarea nutrienților, în special a fosforului și azotului utilizați în agricultură;

Prezența elementelor de peisaj sau așa-numitelor „zone neproductive” pe terenul agricol susține prezența și diversitatea vieții sălbatice și a echilibrului natural, precum și capacitatea terenului de a se adapta și rezista fenomenelor climatice adverse. Insectele polenizatoare și consiliile polenizatoare cultivate în sol joacă un rol foarte valoros de susținere a refugii și hrana în aceste zone naturale; la fel și speciile de păsări. Zonele cu vegetație lemnoasă cum ar fi perdelele agro-forestiere, rândurile cu salcie sau arbori și arbuști protejează culturile împotriva vântului și împotriva eroziunii solului și oferă umbră animalelor.

Tehnicile privind lucrările solului la adâncimi mici de până în 25 cm sau chiar 5 cm sunt menite a păstra structura solului, a spori materia organică, a proteja microorganismele din sol (esențiale pentru menținerea fertilității solului) și de a preveni pierderile carbonului stocat în sol și a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Aceste practici au dus și la o reziliență de la alte culturi, sunt folosite cu succes în afara Europei de fermieri din familii leguminoase, care fixează azotul, ceea ce îmbunătățește calitatea solului și cantitatea de carbon din sol, ajutând la combaterea schimbărilor climatice.

Apa – o resursă prețioasă în Colinele Transilvaniei

În ultimii ani, tot mai mulți oameni din satele destinației noastre au observat că verile sunt mai secetoase, iar apa din fântâni scade mai repede. Ploile sunt mai rare sau vin dintr-odată, în cantități mari, greu de prins și folosit. În acest context, gospodărirea apei devine o necesitate – nu doar pentru pensiuni sau case de oaspeți, ci pentru toate gospodăriile care își doresc să fie pregătite pentru vremuri mai grele.

La noi în zonă, gospodăriile și pensiunile folosesc mai multe surse de apă, în funcție de poziționare și posibilități. Cea mai întâlnită este fântâna, fie săpată, fie forată, o soluție tradițională, dar tot mai nesigură în verile secetoase. Acolo unde există rețele locale de apă potabilă, acestea oferă un sprijin important, dar nu sunt mereu suficiente. Din ce în ce mai mulți localnici aleg să completeze aceste surse prin colectarea apei de ploaie – o metodă simplă, accesibilă și prietenoasă cu natura. Apa pluvială se poate aduna ușor cu ajutorul unor jgheaburi și burlane montate pe acoperiș, care conduc apa într-un rezervor curat – de preferat închis, pentru a evita murdărirea sau apariția insectelor. Cu un mic filtru la intrare, apa colectată poate fi folosită în grădină, la udat legume, pomi, flori, dar și pentru spălat pe mâini, vase sau curățenie în gospodărie, economisind astfel apa potabilă pentru nevoile esențiale.

În Ecodestinația Colinele Transilvaniei, natura este parte din viața noastră de zi cu zi. Grija față de apă înseamnă grijă față de familie, de oaspeți și de tot ce ne înconjoară.

Pentru pensiunile și casele de oaspeți din Colinele Transilvaniei, o gospodărire eficientă a apei poate face diferența atât în costuri, cât și în felul în care este percepută grija față de mediu. Instalarea unor robinete cu debit redus în băi și bucătării ajută la economisirea apei fără a afecta confortul oaspeților. La fel de importantă este alegerea detergenților biodegradabili, mai ales atunci când se utilizează apă de ploaie pentru spălat sau curățenie. Mesaje prietenoase, afișate discret în camere sau băi, îi pot încuraja pe oaspeți să contribuie la economisirea apei, transformând această practică într-un gest comun de responsabilitate. Monitorizarea regulată a consumului și identificarea eventualelor pierderi ajută la prevenirea risipei. Gospodărirea atentă a apei nu înseamnă doar eficiență, ci și respect față de comunitate, natură și viitor.

Furnizori de recipiente pentru colectarea apei pluviale

1. eMAG.ro

Unul dintre cei mai mari retaileri online din România, eMAG oferă o gamă largă de rezervoare și accesorii pentru colectarea apei pluviale, inclusiv modele pliabile, rezervoare din PVC și kituri de colectare.

2. Eco Avangard

Companie românească specializată în soluții ecologice pentru tratarea și epurarea apei. Oferă rezervoare metalice pentru apă potabilă, incendiu, irigații și apă pluvială.

3. Criber RAIN

Sistemele Criber RAIN sunt concepute pentru colectarea, stocarea și reutilizarea apei pluviale, oferind opțiuni de automatizare și filtrare mecanică.

4. Čabar Plast

Producător de rezervoare din plastic pentru colectarea apei de ploaie, oferind soluții durabile și inovatoare pentru utilizarea resurselor naturale.

5. Emtal.ro

Furnizează soluții integrate pentru managementul apei, inclusiv rezervoare din beton, polietilenă, inox și fibră de sticlă, precum și sisteme modulare de retenție și infiltrare.

6. Maruki.ro

Oferă soluții pentru managementul apelor meteorice, inclusiv rigole și cămine de colectare din beton cu polimeri, potrivite pentru diverse aplicații.

7. Ecotech Aqua

Specializați în echipamente de colectare a apei de ploaie, oferind sisteme complete pentru irigare și uz casnic, cu opțiuni de proiectare și transport.

Biodiversitate pentru comunitate: poteca de pe malul Târnavei prinde viață

La doar câțiva pași de zidurile cetății, Sighișoara ascunde o comoară naturală de importanță europeană: situl Natura 2000 Sighișoara-Târnava Mare. Aici, râul Târnava Mare curge printre habitate valoroase, unde plante și viețuitoare conviețuiesc în liniște, neștiute de mulți dintre noi.

Proiectul „Biodiversitate pentru comunitate”, inițiat de Fundația Mihai Eminescu Trust în parteneriat cu Școala Gimnazială Zaharia Boiu și finanțat de Fundația pentru Parteneriat și MOL România, își propune să aducă oamenii mai aproape de acest peisaj viu.

O potecă ce unește oameni și natură

Pe malul Târnavei prinde contur o potecă tematică, amenajată cu panouri informative, bănci și spații de observare. Fiecare bancă montată, fiecare panou fixat și fiecare zâmbet de voluntar au transformat locul într-un spațiu mai prietenos, mai aproape de sufletul comunității.

Nu e doar o potecă de plimbare, ci un traseu educativ: panourile povestesc despre habitate și specii protejate, despre importanța sitului Natura 2000 și despre responsabilitatea pe care o avem cu toții de a păstra acest patrimoniu natural.

Natura ca sală de clasă

Copiii din Sighișoara descoperă ecosistemul râului altfel decât din manuale: cu ochii larg deschiși, cu întrebări curioase și cu o cârtică-joc în mână – „Pe firul apei”. Îndrumați de specialiști și voluntari, ei explorează urme, plante și vietăți, iar experiența se transformă într-o lecție vie despre legătura dintre oameni și natură.

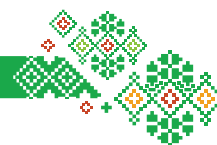
O comunitate implicată

De la elevi și profesori, la voluntari și părinți, tot mai mulți oameni aleg să pună umărul: să monteze panouri, să planteze, să participe la ateliere sau pur și simplu să se bucure de loc. Atmosfera acestor acțiuni este una de sărbătoare simplă, unde munca se împletește cu bucuria de a lăsa ceva bun în urmă.

Mai mult decât un proiect

„Biodiversitate pentru comunitate” nu este doar un proiect punctual, ci o invitație la reconectare. Malurile râului devin un spațiu de explorare, relaxare și educație, iar copiii cresc cu sentimentul că natura începe chiar de aici, din orașul lor.

Astfel de inițiative transformă locuri obișnuite în peisaje vii și pregătesc o generație care înțelege și respectă biodiversitatea. Iar atunci când natura devine parte din viața de zi cu zi a comunității, avem cu toții de câștigat.

Gusturi din natură: educație prin grădinile și livezile școlare

In Colinele Transilvaniei, grădina de lângă casă a fost mereu un manual deschis. Ceapa, usturoiul, menta, cimbrul sau merele din livezile bătrâne au hrănit generații întregi și au păstrat vii tradițiile. Astăzi, aceste resurse locale pot deveni din nou parte a educației, prin implicarea copiilor, profesorilor și comunităților.

O grădină școlară nu este doar un spațiu cu câteva straturi de legume, ci o clasă în aer liber. Elevii pot învăța botanică recunoscând plantele, pot descoperi chimia preparând ceaiuri din ierburi, pot exersa matematica măsurând suprafețe sau calculând producția. Mai mult, grădina le oferă șansa de a înțelege munca,

răbdarea și ciclurile naturii – lecții care rămân pentru viață.

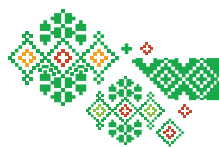
Un exemplu de bună practică vine din livezile școlare revitalizate de Fundația Mihai Eminescu Trust. În mai multe sate din jurul Sighișoarei proximitatea Mediașului, vechile livezi de lângă școli au fost curățate, replantate și transformate în spații educaționale. Copiii învață aici să altoiască pomi, să recunoască soiuri tradiționale de mere și pere și să descopere valoarea patrimoniului pomicol local. Astfel de inițiative aduc comunitatea împreună:

„Educația cu vedere la natură” nu este doar o metaforă. Este o șansă pentru copiii din Coline să redescopere resursele de lângă ei, să înțeleagă tradițiile și să privească altfel satul natal. Grădinile și livezile școlare arată că nu e nevoie de investiții uriașe pentru a face educație de calitate, ci doar de colaborare și respect pentru ceea ce avem deja.

părinți și bunici oferă sfaturi, meșteri locali sprijină lucrările, iar profesorii transformă livada într-un manual viu.

Pe lângă valoarea educativă, livezile și grădinile școlare au și un rol social: devin locuri de întâlnire, de sărbătoare, de colaborare între generații. În plus, ele păstrează gusturile autentice ale Colinelor, care pot fi puse în valoare prin târguri locale sau mici ateliere de gătit organizate cu elevii.

Fâneța – un manual deschis pentru copiii satului

În Colinele Transilvaniei, pajiștile și fânețele au fost mereu inima satului. Acolo s-a strâns fânul pentru animale, s-au adunat plantele de leac și s-au petrecut multe zile de vară. Pentru copii, pajiștea poate fi mai mult decât un loc de joacă – poate fi o adevărată școală în aer liber.

În Colinele Transilvaniei, pajiștile și fânețele au fost mereu inima satului. Acolo s-a strâns fânul pentru animale, s-au adunat plantele de leac și s-au petrecut multe zile de vară. Pentru copii, pajiștea poate fi mai mult decât un loc de joacă – poate fi o adevărată școală în aer liber.

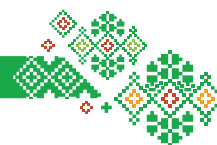
O ieșire pe câmp le poate arăta celor mici cum să recunoască plantele de leac: sunătoarea care se pune la ceai, cimbrisorul care dă miros bun la mâncare sau coada-șoricelului folosită de bunici la răni. Tot pe pajiște pot vedea fluturi rari, albine la lucru sau pot învăța să citească urmele lăsate de vulpi și iepuri. Așa, orele de biologie, istorie sau geografie prind viață chiar lângă sat.

Profesorii care aleg să facă lecții afară descoperă că elevii sunt mai atenți și mai curioși. Un copil ține minte mult mai ușor o floare pe care o atinge și o miroase decât o imagine din manual. La fel, o lecție de istorie poate porni de la o zi de cosit – când copiii înțeleg nu doar cum se folosește coasa, ci și cum munca asta ținea odinioară satul în viață.

Astfel de activități nu cer bani mulți sau dotări speciale. E nevoie doar de un dascăl care are curaj să iasă cu clasa afară și de o comunitate care să vadă în pajiște nu doar fân pentru animale, ci și o avere pentru educația copiilor. În unele sate, au fost organizate deja ateliere unde copiii au cules plante de leac cu bunicii sau concursuri de cosit la care au participat și cei mici, în joacă. Toate acestea îi ajută să înțeleagă mai bine de unde vin și cât de prețios este locul în care trăiesc.

Copiii crescuteți cu „educație cu vedere la natură” ajung să iubească mai mult satul lor. Când știi numele florilor și cântecul păsărilor, nu mai privești câmpul doar ca pe un teren de trecut cu mașina sau tractorul. Îl vezi ca pe un loc viu, care merită păstrat.

Pajiștea din Coline nu este doar hrană pentru animale. Este și hrană pentru mintea și sufletul copiilor. Dacă îi învățăm de mici să citească în natură, ei vor crește mai atașați de sat, mai atenți cu ce au și mai mândri de locurile lor.

Albăstrelul argus

Plebejus argus

Hey! Eu sunt Albăstrelul argus, un fluture mic, dar atrăgător, recunoscut datorită familiei mele foarte mari de albastrei. Dacă mă întâlnești, vei observa că masculii au aripi de un albastru strălucitor, în timp ce femelele prezintă aripi maronii cu reflexii albastre. Prefer să locuiesc în habitate deschise, cum ar fi pajiștile și zonele cu vegetație scăzută, unde pot găsi hrana necesară. Larvele mele se hrănesc cu diverse plante din familia Fabaceae. Prin polenizarea plantelor sălbatice, contribui la menținerea echilibrului în natură și sunt un indicator valoros al sănătății habitatelor deschise.

Știi că....?

Am o relație unică de simbioză în lumea animală cu furnicile, care protejează larvele mele și le oferă un adăpost în schimbul substanțelor zaharoase excretate de larve.

Colinele Transilvaniei

@colineletransilvaniei

contact@colinele-transilvaniei.ro

Material realizat în cadrul proiectului "Educație cu vedere la natură în Colinele Transilvaniei", finanțat de Fundația pentru Parteneriat și MOL România. Conținutul acestui material nu exprimă neapărat opinia finanțatorilor. Responsabilitatea pentru conținut este asumată în întregime de Asociația Colinele Transilvaniei și Fundația ADEPT Transilvania.

Colinele Transilvaniei este o inițiativă a: Asociația Mioritics, Fundația ADEPT Transilvania, Fundația Mihai Eminescu Trust (MET), Fundația Biserici Fortificate, Asociația Județeană de Turism Sibiu, WWF Romania, cu susținerea GAL Dealurile Târnavelor, GAL Microregiunea Hârtibaciu, GAL Podișul Mediașului, GAL Asociația Transilvană Brașov Nord, Asociația Monumentum, Consiliilor Județene Brașov, Sibiu și Mureș și a Primăriilor din 40 de UAT-uri din aria naturală protejată Hârtibaciu – Târnava Mare – Olt.

Dezvoltarea destinației de ecoturism Colinele Transilvaniei este finanțată prin intermediul programului „Green Entrepreneurship – Dezvoltarea Destinațiilor de Ecoturism din România”, un program comun al Romanian-American Foundation și Fundația pentru Parteneriat, susținut de Asociația de Ecoturism din România.

Editat și tipărit de:

Finanțat de:

Suținut de:

Descoperă evenimentele din Coline:

